

THE HEIGHTS AND DEPTHS OF DIVINE LAW
தெய்வீக திட்டத்தின் ஆழமும் உயரமும்

“ஆகையால் இந்த கற்பனைகள் எல்லாவற்றிலும், சிறிதான தொன்றையாகிலும் மீறி, அவ்விதமாய் மனுஷருக்கு போதிக்கிறவன் பரலோகத்தில் எல்லாரிலும் சிறியவன் எண்ணப்படுவான். இவைகளைக் கைக்கொண்டு போதிக்கிறவனோ, பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவன் எண்ணப்படுவான்.” (மத்தேயு 5:19)

தெய்வீக பிரமாணத்தை பொறுத்தவரை கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடையே முற்றிலும் தவறான கருத்து நிலவுகிறது. இப்படி பொதுவாக கருதப்படுவதற்கு காரணம், நாம் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு கீழாக இல்லை, கிருபையின் கீழாக இருக்கிறோம் என்று அப்போஸ்தலர் கூறினார். நியாயப்பிரமாணமானது நீக்கப்பட்டது என்று கூறினார். ஆனால் இந்த கருத்து தவறு என்று நம்புகிறோம். வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போனாலும், நியாயப்பிரமாணத்தில் உள்ளதெல்லாம் நிறைவேறுமளவும், அதில் ஒரு சிறு எழுத்தாகிலும், ஒரு எழுத்தின் உறுப்பாகிலும் ஒழிந்து போகாது என்று நமது கர்த்தர் கூறினார். எழுதப்பட்ட அனைத்தும் நிறைவேறும்.

தெய்வீக சட்டம் எப்பொழுதுமே நிலைத்திருக்கும். ஆதாமிடம் அது தெளிவாக சொல்லப்பட்டது. அவரது பல்வேறு அங்க பகுதிகள் தெய்வீக சட்டத்தின் வெளிப்பாடு. தேவனுடைய பிரமாணம் அவரது இருதயத்தில் எழுதப்பட்டது. அவர் தெய்வீக சிந்தைக்கு மிகவும் இசைவாக இருந்தார். ஆகையால் அவர் தெய்வீக சட்டத்திற்கு முழுவதுமாக இசைவாக இருந்தார். ஆகையால் பாவம் உள்ளே வந்த போது, அவரில் இருந்த தெய்வீக சட்டம் பெருமளவுக்கு அழிந்து போனது. நன்மை மற்றும் தீமையை மதிப்பீடு செய்யக்கூடிய அனைவரிடமும் தெய்வீக சட்டம் இன்னும் கொஞ்சம் இருக்கிறது. ஆனால் நல்ல ஜீவியத்தை நடத்த போதுமானதாக இல்லை.

தேவன் இஸ்ராயேல் ஜனங்களை கையாளும் போது ஒரு நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்களுக்கு கொடுத்தார். இந்த நியாயப்பிரமாணம் பத்து கட்டளைகளாக எழுதப்பட்டு. மனிதனின் கடமைகளின் ஒரு சுருக்கமான தொகுப்பாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து அநேக பாடங்கள் வரையப்படலாம். பத்து கட்டளைகளைப் பற்றிய நமது அறிவில் தேவனுடைய பிரமாணம் என்ன என்பதை இன்னும் அறிந்திருக்கிறோம். தேவன் அந்த பிரமாணத்தை ரத்து செய்யவே இல்லை. அது இன்னும் யூதர்களின் மேல் நியாயப்பிரமாணமாகவும் அமலில் இருக்கிறது. ஆனால் புறஜாதியார் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு கீழாக இருந்ததில்லை.

யூதர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை கடைபிடித்தால் அவர்களுக்கு தேவன் நித்திய ஜீவனை வழங்குவேன் என்றார். அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தனர். ஆகையால் ஜீவனை அளிப்பவராகிய கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்கள் வருவதற்கு முன்பு, நியாயப்பிரமாணத்துக்கு மரிக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தனர் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகின்றார். (ரோமர் 7:4) இது அவர்கள் தேவனுடைய பிரமாணத்துக்கு மரிக்க வேண்டும் என்று பொருள்படாமல், ஆனால் நியாயப்பிரமாணத்திற்கு மட்டும் மரிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. நியாயப்பிரமாணத்தை கடைபிடிப்பதால் நித்திய ஜீவனை அடையக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையை விட்டு விட வேண்டும் என்று அது பொருள்படுகிறது.

புறஜாதி கிறிஸ்தவர்கள் நுழைந்திருக்கும் புதிய நம்பிக்கை தேவனுடைய பிரமாணத்தை ரத்து செய்யவோ அல்லது அவரது பிரமாணத்தின் கடமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவோ இல்லை. நமது அபூரணத்தினால் பிரமாணத்தை பூரணமாக கடைபிடிக்க முடியாததினால், கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தால் நாம் மூடப்படும் போது கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை ஏற்றக்கொள்ளும்படியான ஏற்பாட்டை தேவன் செய்திருக்கிறார். இவர்களைக் குறித்து அப்போஸ்தலர் கூறியதாவது: “மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறுகிறது.” தெய்வீக பிரமாணத்தின் ஆவியின்படி நடக்க நாம் பூரண ஜீவிகளாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். அது பூரண மனிதனுக்கு இது தேவையானது.

கிறிஸ்தவரின் தரநிலையின் பூரணம்

நாம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற கர்த்தரின் வார்த்தைக்கு இந்த கருத்து திறவு கோலாக இருக்கிறது. இந்த தேவனுடைய பிரமாணத்தை மீறி, அதன்படி செய்ய மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக இருந்தோ, கற்பனையின் மூலமோ போதிக்கிறவர்கள் சிறியவர்களாக கருதப்பட வேண்டும். தேவனுடைய பிரமாணத்தை கடைபிடித்து அதன்படி செய்ய மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக இருந்தோ அல்லது கற்பனையின்படி போதிக்கிறவர்கள் சபையில், கருநிலையில் இருக்கும் ராஜ்யத்தில் பெரியவர்களாக கருதப்பட வேண்டும். தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு கிறிஸ்துவை பின்பற்ற இந்த ராஜ்யத்தின் வகுப்பார் தாயையும் தந்தையையும் மற்றும் சகலத்தையும் கைவிட வேண்டும். வேறு வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமானால் கிறிஸ்துவே முதலாவதாக இருக்க வேண்டும். இந்த பின்னடியார் இடையே வேறுபாடுகள் இருக்கும். சிலர் பரம்பரை பலவீனத்தினால் விசுவாசக் குறைவுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் மிகவும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். தெய்வீக பிரமாணத்தை இருதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும் பூரணமாக கைக்கொள்ளுபவர்கள் தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் சாயலாக இருப்பார்கள்.

அது போலவே இப்போதும் நம்மிடம் இருக்கிறது. ஊழியத்தில் மிகவும் ஊக்கமும் வைராக்கியமும் உள்ளவர்களை நாம் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கிறோம். ஒழுங்கீனமாயும் உறுதியற்றும் நடக்கிறவர்களை குறைவாக மதிக்கிறோம். சபையின் அறியாமையுள்ளவர்களையும் பலவீனர்களையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இவர்களிடம் நாம் இரக்கம் காண்பிக்க வேண்டும். ஆண்டவரின் அடிச்சுவட்டில் மிகவும் நெருக்கமாக நடப்பவர்களைப் போல தங்களது பலவீனங்களை ஜெயங்கொள்ளாதவர்கள் ராஜ்ய வகுப்பாரில் அதிகமாக மதிக்கப்படமாட்டார்கள். யூத பிரமாணத்தின் மேலுள்ள இரக்கத்தினால் ஆண்டவர் சவிசேஷத்தை போதிக்கவில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். அவர் கூறியதாவது: “பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா பூரண சற்குணராயிருக்கிறது போல, நீங்களும் பூரண சற்குணராயிருக்கக்கூடவீர்கள்.” பூரணத்தைக் காட்டிலும் குறைவான தர நிலை இல்லை. பிதாவானவரைப் போல கொஞ்சம் இருங்கள் என்றோ, கிட்டத்தட்ட அவரைப் போல இருங்கள் என்றோ கர்த்தர் கூறவில்லை. அவர் பூரணமான தரநிலையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். யூதர்கள் பூரணத்திற்காகவும் நித்திய ஜீவனுக்காகவும் முயற்சி செய்தார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் பூரணத்திற்காக முயற்சித்து நித்திய ஜீவனை பெற எதிர்பார்க்கிறார்கள். பரிபூரணமாக பிரமாணத்தை கடைபிடிப்பதின் மூலமாக அல்ல, அதை அவர்களால் செய்ய முடியாது, கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தினால் அதை பெறுவார்கள். இது அவர்களது குறைகளை சரிசெய்யும். கறைகளை மூடும்.

ஆழ்ந்த உணர்வுகளின் மேல்ஓடு

தெய்வீக சட்டம் பழைய ஏற்பாட்டில் மாத்திரம் சுருக்கமாக சொல்லப்படாமல் நமது கர்த்தரே, “உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்பு கூருவாயாக; உன்னிடத்தில் நீ அன்பு கூருவது போல பிறரிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக” என்று சுருக்கமாக கூறுகிறார். (உபாகமம் 6:5; லேவியராகமம் 19:18; மத்தேயு 22:37-39) இது இன்னும் சுருக்கமாக, “அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது” என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார். (ரோமர் 13:10) தேவனிடத்தில் செலுத்தும் அன்பானது, அவரது வார்த்தைகளில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள அனைத்தையும் செய்யும்படி நம்மை வழி நடத்தும். பிறனிடத்தில் செலுத்தும் அன்பானது கற்பிக்கப்படாத அவர்களுக்கான கடமைகளை செய்ய நம்மை வழிநடத்தும்.

கிறிஸ்தவர்களாக நாம் பிரமாணத்தின் கட்டளைகளை நாமே அப்பியாசப்படுத்தி வந்தால், நாம் சுலபமாக அவை அனைத்தையும் விஸ்தரிக்கலாம். உதாரணத்திற்கு விபச்சாரத்தைப் பற்றிய நமது கர்த்தரின் விளக்கம் பிரமாண அட்டவணையில் இருப்பதை காட்டிலும் இன்னும் அதிகமான தேடுதலாக இருக்கிறது. கொலையைப் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டின் விளக்கம் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதை விட மிகவும் ஆழமாக இருக்கிறது. சகோதரனை வெறுப்பவன் கொலை பாதகனாக இருக்கிறான் என்று அப்போஸ்தலர் யோவான் அறிவித்தார். ஒரு சகோதரனை வெறுக்கிறவனின் இருதயத்தில் கொலை பாதகம் இருப்பதை காணக்கூடும். தெய்வீக சித்தத்திற்கு மாறாகவோ, எந்த அளவுக்கோ தோன்றுகிற விசுவாசத்தை சகலத்தையும் காண்கிற கண்ணானது காண்கிறது. இந்த கருத்திலிருந்து பத்து கட்டளைகள் மேல் ஓடாக இருக்கிறது என்றும் அது இன்னும் அதிகமான ஆழ்ந்த உணர்வுகளை உடையதாக இருக்கிறது என்றும் நாம் காண்கிறோம்.

வாரத்தின் ஏழாம் நாளில் எந்த வேலையையும் செய்யாமலிருப்பது யூதர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டிக்கு இந்த பிரமாணத்தின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், ஏழாம் நாளின் ஓய்வு, புது சிருஷ்டி கிறிஸ்து மூலம் நுழைந்திருக்கிற பூரண இளைப்பாறுதலை நிழலாக காண்பிக்கிறது என்பதே.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டிகள் அனைவரும் ஓய்வு நாளை ஆசாரிக்க வேண்டும். அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, “விசுவாசித்தவர்களாகிய நாமோ இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கிறோம்” - “இளைப்பாறுதலில் பிரவேசித்திருக்கிறோம்.” நம்முடைய மூளையும் சரீரமும் இளைப்பாற வேண்டும் என்றல்ல இருதயத்துக்கு, உள்ளத்திற்கு எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதாகும். இந்த சமாதானத்தை நாம் எல்லா சமயத்திலும் பராமரிப்பது முக்கியமானது. வேறு எதுவும் குறுக்கிட்டு தேவனுடனான இணக்கத்தை நீக்காதபடி நாம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி அது செய்தால், நாம் ஓய்வு நாளை கட்டளையை மீறியதாக எண்ண வேண்டும்.

புது சிருஷ்டி கொலை செய்ய முடியாது. ஆவியின் பட்டயத்தை தவிர வேறு ஆயுதம் அதற்கு கிடையாது. தன் சகோதரனை பகைக்கிறவன் ஒரு கொலைகாரன். வெறுக்கும் ஆவியை வளர்ப்பது மிகவும் ஆபத்தான காரியம். இப்படி செய்கிறவர்கள் சபையாகிய கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒரு உண்மையான சகோதரானகவோ அல்லது சகோதரியாகவோ கருதப்படக்கூடாது.